

7 januari 2018

**'EN LEID ONS NIET IN VERZOEKING, MAAR
VERLOS ONS VAN DE BOZE...'**

Bijbellezingen: Mattheus 3:13-4:11 en 1Petrus 5:
6-11

Het Onze Vader begint met Gods eer: Uw Naam worde geheiligd. Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiedde. En daar eindigt zij zo ook mee: 'want van U is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid tot in eeuwigheid.' Alles van ons leven – onze vragen, vreugde, verlangens – worden in het uitbidden van het Onze Vader omsloten door de eer van God. Gods Naam. Gods Koninkrijk. Gods wil. *Dat* moet mijn verlangen zijn. Onze core business. Dat moet mijn geloofsleven vullen, maar ook de alledaagse dingen.

Uw Naam worde geheiligd. Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiedde. En als ik daarop ben afgestemd..., als ik dat in mijn hart heb gesloten..., dan bid ik vervolgens ook voor mijzelf, voor onszelf: geef ons heden ons dagelijks brood, dat wij nodig hebben om mens te zijn in Uw Naam en om Uw wil te kunnen doen in ons leven... Geef ons heden ons dagelijks brood... en vergeef ons onze schulden voor al die keren dat ik niet Uw Naam, maar mijn naam, dat ik niet Uw koninkrijk, maar mijn koninkrijk, dat ik niet Uw wil maar mijn wil voorrang gaf. Geef ons heden ons dagelijks brood en vergeef ons onze schulden... En tenslotte bid ik ook of God mij wil bewaren voor al die dingen, situaties en verleidingen die mij afhouden van Zijn eer, Zijn Koninkrijk en Zijn wil: 'en leid ons niet in verzoeking'. Want als God mij niet voor die verzoeking en de boze bewaard, dan zou ik dat ware doel van mijn leven – de eer van God - uit het oog verliezen. En dat zou letterlijk en figuurlijk zonde zijn!

U en ik worden door de Heere Jezus in het Onze Vader opgedragen om steeds te bidden om het ware doel van ons leven: Gods Naam, Gods Koninkrijk, Gods wil... en om vervolgens te bidden: leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze. Bewaar ons ervoor dat wij dat doel uit het oog... en uit het hart zouden verliezen.

Om precies deze verzoeking gaat het ook in de geschiedenis van Jezus in de woestijn. De duivel probeerde Jezus af te houden van dat grote doel dat God in Zijn Zoon Jezus met de wereld voor ogen had. Dat was de inzet van de tegenstander, van de duivel: een wig drijven, afstand scheppen tussen Jezus hier beneden en Zijn hemelse Vader daarboven. Hen uit elkaar drijven.

Maar... de duivel had daar ook alle ruimte voor gekregen, zo lijkt het wel. Want terwijl wij worden opgedragen om te bidden 'leid ons *niet* in verzoeking', zien wij hier dat Jezus juist door Gods Geest in de verzoeking wordt geleid (Mat 4:1)! . Waarom moest Jezus deze verzoeking tegemoet gaan? ... Nu: Jezus is gekomen om onze menselijke weg te gaan. Onze menselijke weg met onze menselijke verzoeken... in onze menselijke zwaktes... in de woestijn van het leven... Het was geen ongelukkig voorval wat er nu gebeurde in de woestijn..., het was zo geleid. Geleid door Gods Geest. Jezus zal verzocht worden. Hij zal diep beproefd worden of Hij bereid zal zijn om die weg te gaan die Zijn Vader met Hem voorhad, of Hij Zijn Vader zal gehoorzamen en zal vertrouwen... Hier in deze veertigdagentijd in de woestijn wordt het Pasen al zichtbaar. De schaduw van Pasen valt reeds over Jezus' leven, nu Hij nog maar net begonnen is: zal Jezus in alle eenzaamheid en Godverlatenheid standhouden en de weg tot het einde toe volbrengen?

Jezus neemt in deze veertigdagentijd onze verzoeken op zich... Hij gaat onze weg.

Die drievoudige verzoeking bij Jezus doet namelijk terugdenken aan die ene verzoeking van een mens

waarmee alles is begonnen... in het paradijs. Adam en Eva zagen dat de vrucht van de verboden boom heel aantrekkelijk was. Jezus werd in Zijn vastentijd door de duivel de aantrekkelijkheid van brood voorgehouden. ... Adam en Eva zouden niet sterven, als zij van de vrucht zouden eten, zo werd hen verteld. En wat zegt de duivel bij de tweede verzoeking? 'Jezus zou toch niet sterven als Hij van de tempel zou springen?', zo probeerde de duivel Hem over te halen. ... Adam en Eva zouden door het nemen van de vrucht als God worden. Jezus krijgt bij de derde verzoeking door de duivel voorgeschoteld: als Je zal knielen voor mij, dan zal Je Goddelijke macht en heerschappij over de wereld krijgen. Adam en Eva vielen in deze verzoeking. De verzoeking was hen te groot. Jezus houdt stand. En de oude slang moet in het stof weggroepen...

Jezus gaat de weg van ons mensen. De weg van Adam en Eva. De weg ook van het volk Israel. Heel veel in deze geschiedenis doet terugdenken aan het volk Israël in de woestijn. Jezus was zojuist gedoopt, door het water doorgedaan. Nu, dat verwijst naar de tocht van het volk Israël door het water van de Rode Zee. Jezus verbleef vervolgens in de woestijn, veertig dagen, zoals Israël veertig jaar in de woestijn verbleef. Jezus ondervond honger, zoals Israël de dood voor ogen zag en klaagde omdat zij geen brood had. Jezus houdt tijdens de verzoeken de duivel drie Schriftwoorden voor: 'er is geschreven, satan!' En juist deze drie Bijbelwoorden komen uit het boek Deuteronomium, het boek waarin Mozes terugblijkt op de reis door de woestijn.

Jezus gaat dus de weg van ons mensen, de weg van Zijn volk. De weg van Adam liep stuk. De weg van het volk Israel liep stuk. Geen mens is opgewassen tegen het kwaad dat ons omringt. Wij doorzien het kwaad niet. Wij begrijpen het niet en onderschatten het vaak. Wij vallen ervoor. Wie kan ons verlossen uit de greep van het kwaad? Er is hoop.. In die woestijn... in die eenzaamheid loopt een Mens. De Mens. Zie de Mens. Het is de Heere.

Drie keer doet de duivel een poging om Jezus van de weg van Zijn Vader af te houden. Zou die van God gezonden Zoon wel volhouden? Zou Hij gericht blijven op dat Koninkrijk, op de wil van Zijn hemelse Vader, of? Zojuist had een stem uit de hemel geklonken, nadat Jezus was gedoopt: 'Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb'. Een hemels moment. Maar nu loopt Hij daar in de woestijn... hongerig... eenzaam... alleen... Nu komt opeens de duivel te voorschijn: 'als Je Gods Zoon bent...'. Ja, wat doet U als Zoon van God in deze eenzame leegte? Waar is nou die heerlijkheid van Jou? Waar zijn Je dienaren? Waar is die bemoedigende stem uit de hemel? Waarom hoort Je nu niets van je Vader? Geloof Je er nog wel in? Als Je Gods Zoon bent...?

En dan volgen drie verzoeken... 'Als U Gods Zoon bent, zeg dan dat deze stenen brood worden.' Jezus' hongergevoel, Zijn lichamelijke zwakte, wordt aangesproken. Evenals Israël in de woestijn dat had ervaren. Israël was er voor bezweken. Zij zegde haar vertrouwen in God op. Zij wilde weer terug door de Rode Zee. Naar huis. Naar het slavenhuis. Zou Jezus, ondanks de honger, wel op Zijn Vader blijven vertrouwen? '

Een tweede verzoeking. We verplaatsen ons in gedachten naar Jeruzalem, naar de tempel. Daar staan Jezus en de duivel... wat een wonderlijk plaatje: 'Als U Gods Zoon bent, werp Uzelf dan naar beneden, want er staat geschreven dat Hij zijn engelen voor U bevel zal geven', zegt de duivel. ... Waarom zou de duivel nu met deze opdracht komen aanzetten? Nu, ik moet denken aan dat mijn zontje 's avonds als hij op bed ligt nog wel eens checkt of ik hem hoor. 'Papa?' Ja..., wat wil je vragen...? En dan moet hij eigenlijk nog iets bedenken..., maar ja, hij heeft mij ten minste weer gehoord of gezien..., daar was het hem om te doen. ... Zou de duivel daarop inspelen? Dat Jezus naar iets van Zijn Vader, naar de zorg van Zijn Vader zou hunkeren in deze woestijn? Dat God Zijn betrokkenheid, Zijn

bescherming zou tonen in deze leegte? Zou die Jezus daar niet enorme behoefte aan hebben gehad? ... U zult de Heer, uw God niet verzoeken, zo is Jezus' korte antwoord. En dan de derde verzoeking: één keertje knielen voor de duivel... en de wereld zou aan Jezus' voeten liggen... het zou allemaal van Hem zijn. Eén keertje knielen en die weg richting Pasen, die weg van lijden, vernedering en dood zal niet meer nodig zijn... Een keertje knielen... en niet meer die weg te hoeven gaan die de hemelse Vader met Hem voorhad. Niet meer die pijn. Niet dat vreselijke kruis in het vooruitzicht.... één keertje knielen...

De duivel bevraagt Jezus op *Zijn trouw en gehoorzaamheid aan God... op Zijn vertrouwen in Zijn hemelse Vader... op Zijn bereidheid om die weg te gaan die de Vader met Hem voorhad*. ... En weet u... dan komen die verzoeken van Jezus opeens veel dichterbij... heel dichtbij uw en mijn leven, want: *hoe staat het met mijn trouw en gehoorzaamheid aan God? Hoe staat het met mijn bereidheid om Gods weg in mijn leven te gaan? Hoe staat het met mijn vertrouwen op God, wat voor dingen mijn leven ook krijgt ingefluisterd van de boze? Blijf ik Gods wil en Gods weg ondanks alles en door alles heen zoeken... Is mijn leven gevuld met Gods Koninkrijk, Gods wil en Gods Naam?... Ja, ondanks dat die stenen die ik onderweg tegenkom gewoon koude harde stenen blijven en geen broden worden... Ondanks dat engelen niet altijd klaar staan om mij op te vangen en te bewaren voor het vallen in mijn leven? ... Ondanks dat ik weet dat de weg die ik in gehoorzaamheid aan de hemelse Vader ga niet de gemakkelijkste weg is en ik veel gemakkelijker voor deze wereld zou kunnen knielen? Hoe staat het met mij...met mijn geloof... met mijn volharding en vertrouwen?*

De levensweg van een christen is meestal geen weg vol van bevestigingen en bemoedigingen..., maar vaak een weg van verzoeken, van valkuilen, van dingen en momenten die mijn relatie met de hemelse Vader op de proef stellen... een weg waarin mijn geloven en mijn dagelijkse werkelijkheid soms zo in spanning met elkaar kunnen zijn en mijn geloofsvertrouwen op de proef gesteld zal worden.

Petrus draagt daarom later in zijn brief zijn lezers met klem op om waakzaam te zijn. Dat had hij niet van zichzelf. Jezus had Petrus zelf juist opgeroepen om waakzaam te zijn. In de hof van Gethsemane, toen de discipelen in slaap dreigden te vallen, ondanks het gevaar dat aanstaande was en de doodsangst die Jezus had: 'blijf hier en waak met Mij! Waakt, opdat jullie niet in verzoeking komen.' ... 'Wees nuchter en waakzaam', schrijft Petrus nu zelf, 'want de duivel gaat rond als een brullende leeuw, op zoek naar wie hij zou kunnen verslinden'. ... Ik vind het wel moeilijk hoor... Ik begrijp die persoon, of dat wezen van de duivel eigenlijk niet. Waar komt' ie vandaan? Waarom nu dat zo intens verderfelijke werk, al die pogingen om mensen in het verderf te storten...? Het roept zoveel vragen op... Waarom laat God het allemaal maar gebeuren? De Bijbel geeft niet allemaal antwoorden... misschien dat het kwaad ook gewoon niet te begrijpen valt oor ons mensen... maar de oproep in de Bijbel is duidelijk en krachtig: wees waakzaam!

Die verzoeken die mijn relatie met de Heere God op het spel zetten... die mij proberen af te houden van de eer van God..., het vertrouwen in God..., de bereidheid om voor God te leven... die verzoeken kunnen overigens van alles zijn. Jezus werd in de woestijn ook op heel verschillende manieren verzocht. De verzoeken van de boze, dat kan geloofsvervolging zijn, zoals misschien in de tijd waarin Petrus zijn brieven schreef. Maar ook de rust en de welvaart van ons land kan een verzoeking zijn. ... Het kan het verleden zijn dat je met je meedraagt en dat je zo bezig houdt. Het kan ook de toekomst zijn, waar je bang voor bent, of waar je juist zo intens in opgaat en naar uitzielt, die afhouden van de eer van God en het doel van God met je leven. ... Het kan je ziekte zijn, maar ook je gezondheid waar je zo mee bezig bent. ... Het kan je veeleisende werk zijn,

maar ook je machteloos makende werkeloosheid. ... Het kunnen je verlangens zijn, je begeerten diep van binnen..., maar ook de mensen om je heen. Verzoeken bevinden zich in de wereld om je heen, maar ook in je karakter en je gevoelsleven. Misschien wel het perfectionisme dat veel van mij eist. Of juist mijn neerslachtigheid die mij meezuigt. Mijn hoogmoed die mij verblindt. Of mijn wanhoop die mijn zicht vertroebelt. Ben ik op mijn hoede? Ben ik wakker? Zie ik hoe mij als gelovige in een krachtenveld bevindt... hoe er machten en krachten mijn leven beïnvloeden en willen sturen... van God af willen brengen?

Leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze. Het spant erom. Want als je Gods weg gaat..., dan maakt dat veel los... dan wordt je leven bewogen... dan vraagt dat keuzen, standvastigheid. Deze wereld is namelijk geen paradijs, maar een chaotisch oorlogsgebied, waarin alles zo dicht bij elkaar ligt en door elkaar heen loopt: goed en kwaad... geloof en geloofsafval... standvastigheid en vallen... de brede weg en de smalle weg... je aan God vastklampen, of los van Hem leven. Hoe dan staande blijven?!

Jezus roept ons op om daarvoor te bidden. Het eenvoudige gebed om Gods bescherming tegen het kwaad, tegen de verleidingen. God vragen of Hij je wilt helpen om dicht bij Hem te blijven, om op Hem gericht te blijven en Zijn weg te gaan.

Maar als je dit oprecht bidt, dan moet je jezelf natuurlijk ook niet in verzoeking (verleiding) brengen. Dan moet je nuchter zijn, zoals Petrus zegt, en keuzen maken. Het Onze Vader bidden aan tafel en vervolgens helemaal losgaan me alcohol? Verlos ons van de boze, maar wel weer die internetsites aanklikken? Leid ons niet in verzoeking bidden en je toch weer aan die verleidingen blootstellen?

Het gebed. Je nuchter verstand gebruiken en keuzen maken. Maar ook... je vasthouden aan Gods Woord om staande te blijven. Ik vind het zo'n ingrijpend beeld als ik mij Jezus in de woestijn probeer voor te stellen.... Die eenzaamheid... die verlatenheid... het doet al iets denken aan Golgotha... die honger... die vijand die Hem zulke steken toediende... misschien niets ervaren van God... en wat doet Jezus? Hij houdt Zich vast aan de woorden van Zijn hemelse Vader. 'Er staat geschreven!'... Nu: als ik mij verlaten voel... en geen enkel teken uit de hemel krijg... en mijn eigen krachten voel opraken... dan heb ik dus nog Gods Woord om mij aan vast te houden. Daar kon Jezus het mee volbrengen! Gods Woord. Gods Woord van genade. Gods Woord van kracht. Gods Woord van trouw. Van eeuwig leven. Gods Woord, waarin staat dat ik ondanks alle vragen en twijfels voor eeuwig Gods kind mag zijn.

In de woestijn... met niets anders dan Gods Woord.. wat een ingrijpend beeld voor een gelovige... soms voelt je leven inderdaad zo onherbergzaam, als een eenzame strijd... maar ook: een houvast, ondanks alles, in het Woord van God

Ik hoop dat Gods Naam, Gods Koninkrijk en Gods wil de diepte van onze ziel mag raken en dat wij zo het doel van ons leven zullen blijven vasthouden. Laten wij de Heere bidden of wij dat altijd voor ogen mogen hebben en of Hij ons wil bewaren voor alles wat ons daarvan kan afhouden... Maar weet ook: Hij heeft die verzoeking voor ons volbracht. De veertigdagentijd is Hij doorgedaan. Pasen is Hij doorgedaan. Hij leeft... om ons te beschermen voor de boze, ons te bewaren in verzoeken... om ons door de woestijn met al haar verzoeken in het Beloofde Land te brengen.